

İlgili Kanun / Madde

4857 S.İşK/55

1475 S.İşK/51

**T.C
YARGITAY
9. HUKUK DAİRESİ**

Esas No: 2006/17755

Karar No: 2007/3533

Tarihi: 15.02.2007

- YILLIK ÜCRETİ İZİNİN HESABINDA ÇALIŞILMAYAN SÜRELERİN DİKKATE ALINAMAYACAĞI
- İKİ YIL SÜREYLE ÇALIŞMADIĞI HALDE ÜCRETİ ÖDENEN İŞÇİNİN KULLANMADIĞI YILLIK İZİN ÜCRETLERİNİN BU ÜCRETTEN MAHSUBUNUN GEREKECEĞİ

ÖZETİ: Diğer bir anlatımla yasada işverenin işin görülmesini talep hakkından vazgeçmesi sebebiyle çalışılmayan sürenin tamamının ya da bir kısmının yıllık ücretli izin hakkının hesabında çalışılmış gibi nazara alınması gerektiğini öngören bir hüküm bulunmamaktadır.Bu durumda, yıllık ücretli izin hakkına hak kazanabilmek için gerekli olan fiilen çalışma olgusunun mevcut olmadığı 20.4.2000-2.9.2002 tarihleri arası sürenin izin hakkının hesabında nazara alınması mümkün olmadığından mahkemece izin hakkının hesabına bu sürenin de dahil edilmesi doğru değildir.Öte yandan davacının fiilen çalıştığı 12.6.1995 20.4.2000 tarihleri arasında hak kazandığı dava konusu yıllık ücretli izinlerinin kullandırıldığı ispat edilmemiştir.Ancak, davacıya 20.4.2000 -2.9.2002 tarihleri arasında iki yılı aşkın bir süre çalıştırılmadığı halde, ücreti ve diğer hakları ödenmiştir.Davacı iş görme borcunu ifa etmeden ücret ve diğer haklarını aldığına göre bu sürenin kullanmadığı yıllık ücretli izinlerine sayılması gerekir.Aksinin kabulünün mükerrer ödeme ve

haksız zenginleşmeye yol açacağı açıktır.Bu nedenle davacının fiilen çalıştığı dönemde kullanmadığı yıllık izin hakları için, izin ücretine hükmolunması, doğru bulunmamıştır.

DAVA: Davacı, izin ücretinin ödenmesine karar verilmesini istemiştir.

Yerel mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır.

Hüküm süresi içinde davalı avukatı tarafından temyiz edilmiş olmakla dosya incelendi, gereği konuşulup düşünüldü

Dava davalı şirkette kapsam dışı personel olarak çalışmış olan davacının kullanmadığı yıllık izinlerine ait ücretinin ödenmesi istemim ilişkindir.

Mahkemece, davacının özelleştirmeden sonra nakle tabi personel olarak çalıştırılmadan bekletildiği sürenin nazara alınması suretiyle hesaplamasının yapıldığı 26.1.2006 tarihli bilirkişi raporu esas alınarak isteğin kabulüne karar verilmiştir.

Dosyadaki bilgi ve belgelere göre, davacının davalı şirkette 12.6.1996 tarihinden itibaren 399 Sayılı K.H.K.'nin 9. maddesi uyarınca kapsam dışı personel olarak 1475 Sayılı Kanuna tabi işçi statüsünde çalışmakta iken şirketin %84.5 oranındaki kamu payının 20.4.2000 tarihinde özelleştirilmesi nedeni ile 4046 Sayılı Kanununun 22. maddesi gereğince başka bir kamu kurum ve kuruluşuna nakle tabi personel olarak bekletildiği, 657 sayılı Kanuna göre çalıştırılmak üzere atanmasının yapılması sebebiyle 2.9.2002 tarihinde davalı şirketle ilişkisinin kesildiği anlaşılmıştır.

Davalı Ankara Anonim Türk Sigorta şirketindeki kamu payının Polis Bakım Ve Yardım Sandığına satılarak devredilmesine ilişkin hisse satış sözleşmesinin 5. maddesinde 4046 Sayılı Kanununun 22. maddesi çerçevesinde nakledilecek personelin atamalarının yapıp, eski kurumları ile ilişkilerinin kesildiği tarihe kadar geçecek sürelerdeki aylık ücret, sosyal hak ve yardımları ile her türlü özlük hakları özelleştirme idaresinden karşılanmak üzere şirket tarafından ilgililere zamanında ödeneceği belirtilmiştir.Somut olayda davalı şirketin özelleştirilmesi 20.4.2000 tarihinde gerçekleşmesine rağmen davacının kamu kurumuna atanması nedeniyle şirketle ilişkisi 2.9.2002 tarihinde kesilmiştir.İş sözleşmesinin devam ettiği 20.4.2000-2.9.2002 tarihleri arasında davacı, davalı şirkette fiilen çalışmadığı halde özelleştirme sözleşmesinin 5. maddesi gereğince ücret ve diğer haklarını almış bulunmaktadır.Başka bir anlatımla davalı işveren söz konusu sürede işin görülmesi talebinden (davacının iş görme borcunu yerine getirmesinden) vazgeçmiş; böylece, davacı iş görme borcunu ifa ile yükümlü tutulmamıştır. Bilindiği gibi yıllık ücretli izne hak kazanılabilmesi için o işyerinde en az bir yıl çalışmış olmak gerekmektedir.İş sözleşmesi devam ederken çalışılmayan hangi hallerin yıllık ücretli izin hakkının hesabında nazara alınacağı 1475 Sayılı Kanununun 51 ve 4857 Sayılı Kanununun 55.

Yargıtay Kararları

maddesinde düzenlenmiştir. Anılan maddelerde sayılan haller arasında somut olayda olduğu gibi işverenin işin görülmesini talep etmekten vazgeçmesi sebebiyle çalışmama haline yer verilmemiştir. Diğer bir anlatımla yasada işverenin işin görülmesini talep hakkından vazgeçmesi sebebiyle çalışılmayan sürenin tamamının ya da bir kısmının yıllık ücretli izin hakkının hesabında çalışılmış gibi nazara alınması gerektiğini öngören bir hüküm bulunmamaktadır. Bu durumda, yıllık ücretli izin hakkına hak kazanabilmek için gerekli olan fiilen çalışma olgusunun mevcut olmadığı 20.4.2000- 2.9.2002 tarihleri arası sürenin izin hakkının hesabında nazara alınması mümkün olmadığından mahkemece izin hakkının hesabına bu sürenin dahil edilmesi doğru değildir. Öte yandan davacının fiilen çalıştığı 12.6.1995 20.4.2000 tarihleri arasında hak kazandığı dava konusu yıllık ücretli izinlerinin kullandırıldığı ispat edilmemiştir. Ancak, davacıya 20.4.2000 -2.9.2002 tarihleri arasında iki yılı aşkın bir süre çalıştırılmadığı halde, ücreti ve diğer hakları ödenmiştir. Davacı iş görme borcunu ifa etmeden ücret ve diğer haklarını aldığına göre bu sürenin kullanmadığı yıllık ücretli izinlerine sayılması gerekir. Aksinin kabulünün mükerrer ödeme ve haksız zenginleşmeye yol açacağı açıktır. Bu nedenle davacının fiilen çalıştığı dönemde kullanmadığı yıllık izin hakları için, izin ücretine hükmolunması, doğru bulunmamıştır.

Bütün bu açıklamalar karşısında, davacının yıllık ücretli izin ücreti talep etme hakkının doğmadığı gözetilmeden yazılı şekilde davanın kabulüne karar verilmesi hatalı olup bozmayı gerektirmiştir.

Kabule göre de hesaplama esas alınan yıllık izin süreleri hakkında davacının soyut beyanından başka dosyada bilgi ve belge bulunmamaktadır. Hükme dayanak alınan 26.1.2006 tarihli bilirkişi raporunda hesaplama esas alındığı bildirilen personel yönetmeliği getirilmeden davacının yönetmelik kapsamında olup olmadığı yönetmelik kapsamında ise her yıl 30 ar gün izin hakkına sahip olmadığı belirlenmeden sonuca gidilmesi doğru değildir.

SONUÇ: Temyiz olunan kararın yukarıda yazılı sebepten BOZULMASINA, peşin alınan temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine, 15.02.2007 gününde oybirliğiyle karar verildi.